

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 24 november 2005 (28.11)
(OR. en)**

**14781/1/05
REV 1**

LIMITE

**JAI 452
ENFOPOL 164
COTER 81**

NOTA I/A-PUNT

van:	het voorzitterschap
aan:	het Coreper/de Raad
nr. vorig doc.:	14347/05 JAI 414 ENFOPOL 152 COTER 69
Betreft:	De EU-strategie ter bestrijding van radicalisering en rekrutering van terroristen

1. Terrorisme vormt een bedreiging voor alle landen en alle volkeren. Het vormt een ernstige bedreiging voor de veiligheid in de Europese Unie en voor het leven van haar inwoners. De Europese Unie blijft vastbesloten deze plaag te bestrijden. Die strijd moet op vele fronten gevoerd worden. Wij moeten de dreiging verminderen door bestaande terroristische netwerken te ontmantelen en te voorkomen dat nieuwe terroristen worden gerekruteerd. Wij moeten minder kwetsbaar voor aanvallen zien te worden door potentiële doelwitten beter te beschermen en onze capaciteit om de gevolgen op te vangen te vergroten .
2. Teneinde een breder beleid te kunnen voeren om te voorkomen dat nieuwe terroristen worden gerekruteerd, is tijdens de Europese Raad van 17 december 2004 besloten een strategie en een actieplan op te stellen ter bestrijding van de radicalisering en de rekrutering van terroristen. Deze strategie bouwt voort op het vele werk dat reeds is verricht sedert de verklaring van de Europese Raad van 25 maart 2004 betreffende de bestrijding van terrorisme en de mededeling van de Commissie inzake rekrutering van terroristen en de bestrijding van de factoren die bijdragen tot gewelddadige radicalisering. Daarin wordt uiteengezet hoe de Unie en de lidstaten radicalisering en rekrutering van terroristen zullen bestrijden. Dit zal onderdeel vormen van een bredere EU-strategie inzake terrorismebestrijding en een actieplan. De Europese Raad zal worden verzocht dit actieplan eind 2005 goed te keuren.

De uitdaging

3. Radicalisering en rekrutering van terroristen zijn niet beperkt tot één geloofssysteem of één politieke overtuiging. **Europa heeft in zijn geschiedenis met verschillende soorten terrorisme te maken gekregen.** Maar het terrorisme van Al-Qaida en door Al-Qaida geïnspireerde groepen is de belangrijkste terroristische dreiging voor de Unie geworden. Ook andere soorten terrorisme blijven weliswaar een ernstige dreiging voor de burgers van de EU vormen, maar de Unie richt haar maatregelen tegen de radicalisering en rekrutering van terroristen vooral op dit soort terrorisme.
4. De grote meerderheid van de Europeanen, ongeacht hun geloof, staat niet open voor extremistische ideologieën. Van de weinigen die dat wel doen, zijn er maar enkelen die naar terroristische middelen grijpen. Het besluit om bij terrorisme betrokken te raken is een individueel besluit, ook al liggen daar vaak gelijkaardige motieven aan ten grondslag. Dergelijke acties zijn niet goed te praten en kunnen niet ongestraft blijven, maar het is onze verantwoordelijkheid om na te gaan op welke manier, door welke propaganda en onder welke voorwaarden mensen vervallen tot terrorisme en het als een gewettigde manier van optreden gaan beschouwen, en daar iets aan te doen.
5. Het aangaan van die uitdaging gaat de krachten van individuele regeringen te boven. Al-Qaida en zij die zich daardoor laten inspireren zullen alleen worden verslagen met de medewerking van de bevolking, en vooral de moslimbevolking, in Europa en daarbuiten. De overgrote meerderheid van de mensen is voorstander van vrede en verdraagzaamheid. De Europese Unie verwerpt iedere rechtvaardiging voor terrorisme van religieuze of andere oorsprong. De Unie looft de krachtige afwijzing van terrorisme door Europeanen en niet-Europeanen, met inbegrip van moslims, en roept hen op dit verschijnsel onvoorwaardelijk te blijven veroordelen.

Onze reactie

6. Om radicalisering en rekrutering van terroristen tegen te gaan, besluit de EU:

- de activiteiten van netwerken en individuele personen die mensen tot terreur bewegen te verstoren;
- ervoor te zorgen dat de gematigde standpunten meer weerklink vinden dan extremistische ideeën;
- veiligheid, rechtvaardigheid, democratie en kansen voor iedereen nog sterker te bevorderen.

7. Wij zullen er voortdurend op toezien dat geen afbreuk aan de grondrechten wordt gedaan. Om ervoor te zorgen dat onze reactie effectief en passend blijft, zullen wij het nodige doen om ons inzicht in het probleem te vergroten. Daarbij zullen wij een dialoog aangaan met de regeringen die met dit probleem te maken hebben gehad, en met academische specialisten en moslim-gemeenschappen in Europa en daarbuiten.

Verstoren van de activiteiten van netwerken en individuele personen die mensen tot terreur bewegen

8. Om bij terrorisme betrokken te raken moet een individu praktische stappen ondernemen. Door de globalisering zijn er veel meer mogelijkheden gekomen om ideeën in actie om te zetten: doordat het gemakkelijker geworden is om te reizen, te communiceren en geld over te maken krijgt men ook gemakkelijker toegang tot radicale ideeën en opleiding. Het Internet heeft een en ander nog in de hand gewerkt en biedt de mogelijkheid om na een aanslag de motivering daartoe te verspreiden.

9. Wij moeten dergelijk gedrag opsporen, bijvoorbeeld door gebiedsgebonden politiezorg en effectief toezicht op het Internet en op reizen naar conflictgebieden. Wij moeten expertise opbouwen door uitwisseling van nationale evaluaties en analyses. Wij moeten ook barrières opwerpen tegen dat soort gedrag. Wij zullen de activiteiten van degenen die een rol spelen bij radicalisering aan banden leggen, onder meer in gevangenissen, plaatsen waar onderwijs of religieuze opleiding worden verstrekt en gebedshuizen, en door alles wat verband houdt met de toelating en het verblijf van dergelijke personen te bestuderen. Wij zullen ons meer inspannen om te voorkomen dat personen kunnen deelnemen aan terrorismetraining, en ons daarbij vooral richten op degenen die naar conflictgebieden reizen. Wij moeten juiste rechtskader scheppen om te voorkomen dat personen tot geweld aanzetten en dat geweld legitimeren. En wij moeten middelen bestuderen om de werving van terroristen via het internet te voorkomen. Wij zullen een politieke dialoog nastreven en ons richten op technische bijstand om anderen buiten de EU te helpen om hetzelfde te doen.

Ervoor zorgen dat gematigde standpunten meer weerklank vinden dan extremistische ideeën;

10. Er wordt een zeer extremistische wereldbeeld gepropageerd dat personen ertoe aanzet geweld te plegen en te rechtvaardigen. De kern gaat het om propaganda die wereldwijd in conflicten het bewijs tracht te zien van een zogenaamde confrontatie tussen het Westen en de islam, en die individuen zowel een verklaring voor hun grieven als een uitlaatklep voor hun woede geeft. Die diagnose doet een vertekend beeld van het westerse beleid ontstaan en wakkert het vermoeden aan dat er verborgen agenda's zijn en dubbele normen worden gehanteerd.
11. Wij moeten de gematigde krachten steunen door aansluiting te zoeken bij Moslimorganisaties en geloofsgroeperingen die de vervormde versie van de islam die door Al-Qaida en anderen wordt gepropageerd, afwijzen. Wij moeten de beschikbaarheid van gematigde literatuur ondersteunen, bevorderen dat er Europese imams komen en zorgen voor meer taal- en ander onderwijs voor buitenlandse imams in Europa. Wij moeten onze eigen boodschap doelmatiger overbrengen. Wij zullen meer en gecoördineerde inspanningen leveren om de visie van met name moslimgemeenschappen op het Europees en westers beleid te veranderen, en een partijdige of onjuiste visie op de islamieten en moslims corrigeren. Ook moeten wij een niet beladen taalgebruik ontwikkelen om over die onderwerpen te debatteren, teneinde te voorkomen dat de islam met terrorisme wordt geassocieerd. Wij moeten ervoor zorgen dat de kloof door ons eigen beleid niet breder wordt.

Nog sterker bevorderen van veiligheid, rechtvaardigheid, democratie en kansen voor iedereen.

12. Er zijn een hele reeks omstandigheden in de samenleving die een klimaat kunnen creëren waarin mensen sneller gaan radicaliseren. Die omstandigheden hoeven niet per se tot radicalisering te leiden, maar kunnen de radicale boodschap aantrekkelijker maken voor degenen die er onder te lijden hebben en zij die zich met hen identificeren. Die omstandigheden kunnen onder meer zijn zwak of autocratisch bestuur, landen die door ontoereikende hervormingen overschakelen van autocratisch bestuur naar gedeeltelijke democratie, snelle maar ongecontroleerde modernisering, het ontbreken van politieke en economische vooruitzichten, onopgeloste internationale en binnenlandse conflicten, en onvoldoende en ontoereikend onderwijs of culturele kansen voor jongeren. In de Unie doen de meeste van die omstandigheden zich niet voor, maar wel binnen bepaalde segmenten van de bevolking, en in migrantengemeenschappen kunnen ook identiteitskwesties spelen.

13. Wij moeten zowel binnen de Unie als daarbuiten de structurele factoren elimineren die radicalisering in de hand werken. Als onderdeel van onze tegenmaatregelen moeten wij binnen de Unie eventuele ongelijkheid en discriminatie bestrijden en interculturele dialoog en discussie en, in voorkomend geval, integratie op de lange termijn bevorderen. Buiten Europa moeten wij goed bestuur, mensenrechten, democratie alsook onderwijs en economische welvaart bevorderen via onze politieke dialoog en onze bijstandsprogramma's. En wij moeten ernaar streven om conflicten op te lossen.

Een beter inzicht in de problemen en het vinden van een passend antwoord

14. De radicalisering van sommige moslims in Europa is een betrekkelijk recent verschijnsel. Zelfs delen van Europa waar radicalisering momenteel nog geen groot probleem is, of waar geen grote moslimgemeenschappen leven, kunnen het doelwit van extremisten worden. De EU zal haar collectief inzicht in de problemen verbeteren door naar Moslims en anderen te luisteren en nationale situaties te vergelijken zodat een Europees beeld ontstaat. De wijze waarop wordt gereageerd moet mee evolueren met de situatie in Europa en daarbuiten. Om ervoor te zorgen dat onze aanpak bij de tijd blijft zullen wij onze vorderingen jaarlijks toetsen.

Uitwerken van de strategie

15. De lidstaten zullen deze strategie samen en afzonderlijk uitwerken, met steun van de Europese Commissie en andere instanties van de Europese Unie. De mate waarin niet-gouvernementele groepen -gemeenschappen, religieuze autoriteiten en andere organisaties - in heel Europa actief deelnemen aan de bestrijding van het gedachtegoed van de extremisten en het belichten van hun criminele daden, zal bepalend zijn voor het welslagen.

16. De strijd tegen radicalisering en rekrutering van terroristen moet op de eerste plaats door de lidstaten worden gevoerd, op nationaal, regionaal en lokaal vlak. Zij voeren een beleid op sociaal, onderwijs- en economisch gebied dat gelijkheid en integratie in de reguliere maatschappij kan stimuleren. Zij bepalen het buitenlands, defensie- en veiligheidsbeleid en de wijze waarop dit beleid naar buiten wordt gebracht. Het is aan de parlementen en de bevolking van de lidstaten dat regeringen verantwoording voor dit beleid moeten afleggen. De uitdaging van het radicalisme en de middelen om het te bestrijden verschillen sterk van lidstaat tot lidstaat. Met deze strategie kunnen de lidstaten op nationaal niveau het werk voortzetten op basis van een collectief inzicht in de omstandigheden en de beginselen en maatregelen om er wat aan te doen.
17. Het werk op pan-Europees niveau kan een belangrijk kader bieden. De lidstaten kunnen hun beleid coördineren, informatie over nationale tegenmaatregelen uitwisselen, goede praktijken bepalen, en samenwerken om nieuwe ideeën te vinden. De Commissie ondersteunt dit door haar beleid effectief te kanaliseren, onder meer door middelen voor onderzoek beschikbaar te stellen, conferenties te organiseren, onderwijs en interculturele activiteiten te steunen, en toezicht te houden op pan-Europees niveau.
18. Het werk buiten Europa kan worden uitgevoerd via instrumenten, mechanismen en processen die de EU met afzonderlijke landen en regionale organisaties heeft ingesteld, onder meer via politieke dialoog en bijstandsprogramma's.
-